

פרי קודש הילולים

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' בנימין זאב בן
הרה"ג ר' מאיר יהודה
קראוס זצ"ל
(בן הרה"ג ר' בנימין זאב זצ"ל
חתן רבינו הגה"ק זצ"ל)
נלב"ע ו' אדר א' תשע"ד
מרת רבקה הירש ע"ה בת
רבינו הגה"ק הילל זצ"ל
נלב"ע ו' אדר א' תרס"ח
תנצב"ה

פרשת משפטים תשפ"ד

בס"ד, (שנה ב') גליון מס' 99

פרשת משפטים

גם בדיני ממונות יש קדושה אלוקית ואינם כמשפטי העכו"ם

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׁים לִפְנֵיהֶם

(שמות כא, א)

וכוונות פנימיות, ואינם תלויים במקום ובזמן, ואינם כחוקי הגוים שהם רק הגיון אנושי.

ולכן כאשר איש ישראל מביא דיני ממונות שלו לפני ערכאות עכו"ם, נמצא מחלל את ד', כי הוא משווה בזה את חוקי התורה לחוקי ונימוסי העכו"ם. והדבר אינו כן, אלא אף דיני ממונות של התורה קדושים ונעלים. (ח"א רח)

פירש רש"י, "לפניהם", ולא לפני עובדי אלילים. ואפילו ידעת בדין אחד שהם דנין אותו כדיני ישראל, אל תביאהו בערכאות שלהם. שהמביא דיני ישראל לפני גויים, מחלל את השם".

נראה לפרש, דהנה ידוע שבכל מצוות התורה יש כוונות עמוקות וסודות גדולים, אבל דיני ממונות, לכאורה אף אומות העולם חוקקים להם דינים, לפי הענין והזמן וצורך השעה והשוק. אבל האמת היא, שאף בדיני ממונות של התורה יש יסודות גדולים, וסודות התורה

פטירתו של אדם צעיר רח"ל צריכה לעורר לתשובה

וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהֶאֱלָקִים אָנָּה לְיָדוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׂמָּה

(שמות כא, יג)

קוצים וגו'.

וזהו שאמר הכתוב, "ואשר לא צדה", כאשר רואים אדם שנפטר מן העולם כאשר לא הספיק להכין צידה לדרך, כי נפטר בצעירותו. "ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה", על כל אחד לפשפש במעשיו, אולי הוא היה הגורם לכך, ועליו לשוב בתשובה. (ח"א רח)

הנה כאשר נפטר אדם לעת זקנתו, הרי שהיה לו זמן להכין צידה לדרך ל"אורחא רחיקתא" (עפ"י כתובות סז, ב), לעולם הבא, אבל הנפטר בצעירותו לא הספיק כל כך לעשות זאת. ו"החי יתן אל לבו" (קהלת ז, ב), שאולי הוא היה הגורם לכך. כי לפעמים בעון אבות בנים מתים (עיין שבת לב, ב), וכן מעשיהם של רשעים גורמים למיתת הצדיקים, כמו שאמרו חז"ל (בבא קמא ט, א) על הפסוק (שמות כב, ה) "כי תצא אש ומצאה

בנתינת צדקה ונותנים לעני את שלו

אם כֶּסֶף תִּלְוָה אֶת עַמִּי אֶת הָעֲנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ פְּנוּשָׁה

(שמות כב, כד)

שמחשבים לו שכר כאילו הוא הנותן משלו. וע"ד שאמר הכתוב (דברים כד יג), "ולך תהיה צדקה".

וזהו שאמר הכתוב, "אם כסף תלוה את עמי", כאשר תעשה גמילות חסדים עם העני, תדע לך ש"את העני עמך", שבגללו הנך עשיר ועל ידך הוא עני, שממונו ניתן לך כדי שתתנונו לו ויחשב לך צדקה. ולכן "לא תהיה לו כנושה", שתתנהג עמו כאילו אתה אדונו והעני יהיה "עבד לווה לאיש מלוה", כי האמת היא שמשלו נתת לו. (ח"א רי)

אמרו חז"ל (שמות רבה לא, ה; תנחומא משפטים ט), שדוד המלך ביקש שלא יהיו עניים בישראל, וכולם יהיו שווים במעמדם. והשיב לו הקב"ה, אם כולם יהיו שווים, מי יעשה חסד. פירוש, שהעשירים שישנם בעולם קיבלו מן השמים את הממון שהיה ראוי להיות של העני, כדי שעל ידי כך יוכלו לקיים מצוות צדקה וחסד.

ומעתה אל יתרעם העשיר בעוסקו בגמילות חסדים עם העני, כי משל העני הוא נותן לו. וחסד עושים עם העשיר מן השמים,

נא להתפלל לרפואת נר"נ לרבינו הגה"ק זי"ע הרה"ח ר' הילל דוב בן חנה דבורה הי"ו (גאנץ), בתוך שאר חולי ישראל

"...ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם..." (שם בהקדמה)

"וזאת באתי לרשום איזה ליקוטים למען ירוץ הקורא, ולאמר בשבילי איזה דבר בכל שבוע..." (קודש הילולים ח"א עמ' ז)

פִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֶׁנֶּאֱדָר וְגוֹ' עֶזְבַּת תְּעֹזֵב עִמּוֹ

(שמות כג, ה)

עליו דין, לא יביטו אל מה שיש כביכול בלב של מעלה עליו, אלא יסייעו לו. כי כל המעביר על מדותיו, הקב"ה משלם לו מידה כנגד מידה, ומעבירין לו על כל פשעיו (יומא כג, א).

וזהו הרמז במה שאמר הכתוב, "כי תראה חמור שונאך", היינו חמורו של מי שמותר לשונאו, מפני דבר ערוה שראית בו, ואף על פי כן "תשבוק מה דבלבך עלוהי ותפרק עמה". ובוזה תזכה ל"עזוב תעזוב עמו", שגם אתה תזכה "עמו" כלומר כמוהו, שמן השמים לא יביטו בעוונותיך, מידה כנגד מידה. (ח"א ריא)

תירגם אונקלוס, "תשבוק מה דבלבך עלוהי ותפרק עמה". ונראה לפרש הרמז, דבגמרא (פסחים ק"ג, ב) פריך, האיך מותר לשנוא את רעהו, והלא אמרה תורה (ויקרא יט, יז) "לא תשנא את אחיך בלבבך". ומשני, דמיירי שראה בו דבר ערוה בלא עד נוסף, ואינו רשאי לפרסם, אבל בלבו רשאי לשונאו. ועל שונא כזה ציוה הכתוב, שאם רואה את חמורו רובץ תחת משאו, יעזוב את אשר בלבו עליו ויסייע בידו.

ועל ידי זה יזכה שמן השמים יעשו גם לו כן. שאם הוא עצמו יהיה בבחינת "רובץ תחת משאו", שמשא העבירות שלו מכבידים ושורה

היצר הרע עצמו חפץ באמת שלא ישמעו לו

הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלַח מִלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּדֶרֶךְ וְלְהַבְיָאָךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי. הַשְּׁמֵר מִפְּנֵיו וְשִׁמְעַתְּ בְּקוֹלוֹ אֵל תִּמְרָ בּוֹ כִּי לֹא יֵשֵׂא לְפִשְׁעֶכֶם וְגוֹ'

(שמות כג, כ-כא)

הבא. שעל ידי שמפתה את האדם והוא אינו נשמע לו, זוכה האדם ומקבל שכר טוב. ולכן "השמר מפניו ושמע בקולו", הישמר מלשמע בקולו ולהתפתות לו. "אל תמר בו", אל תחליף את רצונו האמיתי במה שהוא אומר ומפתה.

וזה הרמז בדברי רש"י, "שהוא אינו מלומד בכך, שהוא מן הכת שאין חוטאין", ר"ל אין כוונתו באמת להחטיא אותך. "ועוד, שהוא שליח, ואינו עושה אלא שליחותו", היינו שליחותו של הקב"ה, מתוך רצון שלא ישמעו לו. כי אם תשמעו לו, "לא ישא לפשעכם", כי הוא יצר הרע, הוא שטן המקטרג, והוא מלאך המות (כבא בתרא טז, א). וזהו שתרגם אונקלוס, "לא ישבוק לחוביכון ארי בשמי מימריה". (ח"א ריא)

פירש רש"י, "כי לא ישא לפשעכם", אינו מלומד בכך, שהוא מן הכת שאין חוטאין, ועוד, שהוא שליח, ואינו עושה אלא שליחותו". וצריך להבין מדוע האריך רש"י כאן, ומה כוונתו בדבריו אלו.

ונראה לפרש הרמז, דהנה ידוע מה שמבואר בזוה"ק (פרשת תרומה קסג, א), שהיצר הרע מצווה על ידי הקב"ה לנסות בני האדם, אך רצונו ותקוותו שלא ישמעו לו. ואם האדם מתפתה ושמע לעצת היצר, הרי שהוא עושה שלא כרצונו האמיתי של היצר הרע.

וזהו הרמז בפסוק, "הנה אנכי שולח מלאך לפניך" זהו היצר הרע, שכל מטרתו היא "להביאך אל המקום אשר הכינותי", היינו חיי העולם

עם השגת רוממות הבורא יש לשלב את ההתבוננות בשפלות עצמו

וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאָבִיחָי וְשִׁבְעִים מְזֻקְנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלֵיוּ פָּמְעָשָׁה לְבַנְת הַסַּפִּיר וּכְעָצָם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר. וְאֵל אֲצִילִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְדוֹ וַיַּחֲזוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ

(שמות כד, ט-יא)

אבל "אצילי בני ישראל", הם נדב ואביחוא, עליהם נאמר "ויאכלו וישתו", ששמחו בלבם כאילו אכלו ושתו, עבור המראה הגדול שראו, וכדפירש רש"י (ד"ה ויחזו את האלקים) "היו מסתכלין בו בלב גס", ולכן נתחייבו מיתה. מה שאין כן משה ואהרן, ראיתם היתה מתוך ענוה. (ח"א ריג)

פירש רש"י, "נסתכלו והציצו, ונתחייבו מיתה וכו'". מדברי הפסוקים משמע שאף משה ואהרן ראו והציצו, ולא היתה הקפדה עליהם. כי אף שראו מראות אלקים, התבוננו בענוה גם בשפלות עצמם. וזהו המרומז ב"לבנת הספיר", היינו שהתבוננו בכך שהם קרוצי חומר ולבנים, אף שראו "עצם השמים לטהור", היינו את

נטפי תנחומין

בשם צאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל די בכל אתר ואתר, משתתפים אנו באבל הכבד על פטירתו הפתאומית במיטב שנותיו של האי גברא יקירא,

הרה"ח ר' יעקב עקיבא קאפל ז"ל בר' ישי הכהן לוינשטיין

(חתן הרה"ח ר' יעקב ישראל לייפער ז"ל חתן הרה"ח ר' יצחק ביקסנשפנר ז"ל חתן הרה"ח ר' אליעזר פולק ז"ל בן רבי אברהם יהודא בן רבינו הגה"ק זצ"ל)

נלב"ע השבוע ביום ב' כ"ו שבט.

תנחומינו להוריו החשובים שיבדלחט"א, לאלמנתו מרת הינדא שתחי',

לבניו: הר"ר מנחם מענדל והר"ר יצחק אליעזר, לבתו מרת י. וירצברגר, לאחיותיו ולכל משפחתו.

הרופא לשבורי לב יחבוש לכאבכם וינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. נשמתו תעלה בגנוי מרומים לחסות בצל כנפי השכינה, להמליץ טוב על כל בני

המשפחה, עדי נזכה לראות בנחמת ציון וירושלים, בביאת גואל צדק, אכ"ר.

יושבים 'שבעה' בבית הוריו משפחת לוינשטיין, רח' צפניה 4 בני ברק

"לזאת אהובי בני רחימי לכבדני בתורה ומעשים טובים, אשר היא חיינו ואורך בעולם הזה ובעולם הבא..." (שם בהקדמה)

"...ולבני די יאריך ימיכם ושנותיכם בנעימים עם כל אשר לכם, להזכירני לטובה לקבוע עתים לתורה בכל יום ויום..." (קודש הילולים בהקדמה)

נא להתפלל ולעזור רחמי שמים על אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשבי' העומדים בין בים ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב ובכללם ר' אברהם אשר בן רבקה לרפואה שלימה זכות רבינו הגה"ק ולימוד דברי תורתו תעמוד לכל צאצאיו ולכל ישראל הנמצאים במקום סכנה לשוב במהרה לביתם לחיים טובים ולשלום, אמן.

לקראת יומא דהילולא

מוסר והנהגות מרבינו בעל 'קודש הילולים' לצאצאיו':

א. ולבני, ה' יאריך ימיכם ושנותיכם בנעימים עם כל אשר לכם, להזכירני לטובה, לקבע עתים לתורה בכל יום ויום. ובראשם ללמוד ספרי מוסר בכל יום ויום, להדבק בדרך ה', לילך אחרי מדותיו, כמו שאמר חז"ל (שבת קלג:): 'מה הוא רחום וכו'2. ובראשם ספר מנורת המאור, אשר שוה לכל נפש החיים3.

...תראה תמיד ללמוד בכל שבוע לכל הפחות הסדרה עם רש"י, שנים מקרא ואחד תרגום, וקצור שלחן ערוך. וספרי יראים בכל יום ויום, לכל תישן עד שתלמוד בתוכם איזה דפים, ובראשם מנורת המאור, אשר נכלל את כל וכל. ובשל"ה הקדוש, שער אותיות האלף בית ועד לסוף, ולכל הסדרים התוכחת מוסר אשר מובא לסוף כל פרטיה ופרטיה4.

ב. ולבנותי, מה אומר ומה אדרב - הלא ידעתי אתכם שכלם ב"ה יראי ה', ובטוח אני בכם, בזכות אבותי הזקנים אשר בארץ החיים יעמד לכם, לכל תסורו מיראת ה', וללמוד בספרים הנצרכים לנשים, ולהתרחק מדרך הנשים אשר בעוונותינו הרבים פרקו על שמים מעליהם. וללמוד בכל שבת דיטש חמש, ומנורת המאור5. בזכות זה תזכו לבנים ובני בנים שמאירים בתורה ומעשים טובים, כי זה כל מדה.

ג. ולהיות זהיר מאד לקדש השבת, כאשר צוכם ה'. ותזכו לברכה אשר ברכו לנו הנביאים עבדי ה'6, בנפשכם ונפש אביכם.

ד. אהובי בני! לכבד את אמוך לצוות לה', זהו אף למחסור, כי ידעתי לבקבך לב טוב לכל, על אחת כמה וכמה לאמוך. רק עקר כבוד אב ואם לעשות רצון אבינו שבשמים, כי זה נחשב לאבות כאלו המה עושים. ועקר, לקבע עתים בכל יום ויום, עתים לתורה ולשלחן ערוך, לכל הפחות הקצור שלחן ערוך7, ומנורת המאור.

1. מתוך ה"הנהגות" שנערכו ע"י הרה"ח ר' שבתי הילל פוקס הי"ו על פי ההקדמה של רבינו זקנו זי"ע לספרו. ההערות מאת הרב חיים יהושע זאב אורן הי"ו.
2. איתא בגמרא (סוטה יד.), מאי דכתיב 'אחרי ה' אלקיכם תלכו', וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה וכו'. אלא להלך אחר מידותיו של הקב"ה. ועוד דרשו רז"ל (שבת קלג:), 'ואנוהו', הוי דומה לו, מה הוא חנון ורחום אף אתה חנון ורחום. ועל הפסוק (דברים יא, כב) 'לאהבה את ה'אלקיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו', פירש רש"י, 'ללכת בכל דרכיו', הוא רחום ואתה תהא רחום, הוא גומל חסדים ואתה גומל חסדים, ע"ש.
3. ספר מנורת המאור נכתב ע"י רבינו יצחק אבוהב [הראשון], שחי בספרד לפני קרוב לשבע מאות שנה. סגנונו "שוה לכל נפש החיים", כי רובו מבוסס על מוסרי חז"ל בגמרא ובמדרשים כלשונם. הספר מחולק לשבעה חלקים כנגד ז' קני המנורה. הנר האמצעי הוא תלמוד תורה, שהוא היסוד לעבודת ה' ולכל המידות. שלושה קנים מצדה האחד: טהרת המחשבה, הדיבור, ומעשה המצוות. ומצדה השני: דרכי תשובה, דרכי שלום ואהבה, ועונה.
4. גם לשונו של בעל השל"ה הק' בשער האותיות' הוא "שוה לכל נפש". בשער זה ערוכים ענייני כל המידות והנהגות לפי סדר האותיות מא' ועד ת'. ובחלק 'תורה שבכתב' המסודר לפי פרשיות התורה, נכתבו בסוף כל פרשה רעיונות קצרים של 'תוכחת מוסר' העולים מפסוקי הפרשה.
5. כתב בספר חוט המשולש, תולדות רבינו מרן החתם סופר זי"ע: "וכן אמר לתלמידיו, שילמדו בספר מנורת המאור, כי שם מלוקטים היטב דברי אגדות חז"ל. ושמעתי שהוא בעצמו למד עם בנותיו בספר מנורת המאור". יצוין שהספר מנורת המאור תורגם ליידיש-דויטש, ובמשך הדורות רבות בנות עשו חיל להגות באמרו.
6. 'אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וגו'', אז תענג על ה' והרכבתך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דיבר' (ישעיה נח, יג-יד).
7. בענין חשיבות לימוד ההלכה, עורר הגה"ק הרבי ר' יהונתן אייבשיץ זי"ע בספרו יערות דבש (ח"ב דרוש ה) וז"ל: בלי תורה אי אפשר בתשובה, כי תורה היא המעוררת לתשובה וכו', ולא תורה של לפול, רק עיקר תורה ללמוד שו"ע לדעת דרכי ה'. או לנו, מי שאינו בקי בהלכות שבת לדעת פרטיה, איך יוכל להתפאר שקיים מצות שבת וכו'.

ובהנהגות האדם מהרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע: הראשון צריך האדם ללמוד גמרא ופירש"י ותוס' ומפרשים, כל אחד לפי השגתו, והפוסקים אחריהם. ומתחלה ילמוד שו"ע אורח חיים וכו'. אף שיכול לפלפל ולהגיד לאחרים דינו, אבל הוא בעצמו שוכח ולא מקיימם באמת.

"עיקר כיבוד אב ואם לעשות רצון אבינו שבשמים כי זה נחשב לאבות כאילו המה עושים, והעיקר לקבוע עתים בכל יום ויום לתורה..." (שם בהקדמה)

"...מי שזכה להיות לו בנים וחתנים צדיקים וכו' המעשים שלהם יהיו לו למשען בעולם הבא וכו' ואין לנו חסד גדול מזה..." (עפ"י קודש הילולים בהקדמה)

דברי התענוגים

מאת רבינו בנימין וואלף בן רבינו יואל זצ"ל רייכלס אב"ד שאפי, מח"ס "דברי התענוגים"
חותנו של רבינו הגה"ק הילל הזקן זצ"ל אב"ד אייבשיץ

אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם. פרש"י, בידו- ברשותו.

איתא במסכת בבא מציעא (דף י:), ואמר ריש לקיש משום אבא כהן ברדלא, קטנה אין לה חצר ואין לה ארבע אמות. ורבי יוחנן משום רבי ינאי אמר, יש לה חצר ויש לה ארבע אמות. במאי קמיפלגי, מר סבר [ר' יוחנן] חצר משום ידה איתרבאי. כי היכי דאית לה יד, חצר נמי אית לה. ומר סבר [ר' ינאי] ריש לקיש חצר משום שליחות איתרבאי. וכי היכי דשליחות לית לה, חצר נמי לית לה. ופירש רש"י, משום ידה איתרבאי - דכתיב [ג' לגבי גט] 'ונתן בידה'. וידה רשותה משמע, דכתיב 'ויקח את כל ארצו מידו'. עי"ש היטב עד סוף הסוגיא.

וצריך להבין, מה הקשו בגמרא מנתינת הגט, 'ומי איכא למ"ד חצר לאו משום ידה איתרבאי, והתניא 'ידה' אין לי אלא ידה, גגה חצירה וקרפיפה מנין, ת"ל 'ונתן' מכל מקום. כלומר, דמהייתור של 'ונתן' מכל מקום, משמע דחצר משום ידה. הרי לפי פירוש רש"י, הריבוי אינו מיייתור של 'ונתן', אלא 'ידה' משמע רשותה.

ונראה לומר, שרק אחרי שדרשו 'ונתן' מ"מ לרבות חצרה, ידעין ש'ידה' לאו דוקא, אלא רשותה משמע, אך לולי 'ונתן' לא היינו יודעים זאת. אמנם א"כ קשה לשון הגמ' בתחילת הסוגיא, "מר סבר חצר משום ידה איתרבאי", הוי ליה למימר, משום 'ונתן' איתרבאי.

ונראה לומר, דמעיקרא כשאמרו בש"ס, מר סבר חצר משום ידה איתרבאי, היתה כוונת הגמ' על הבריתא דמייתי התם [מענין מציאת גנבה ביד הגנב], "'בידו' אין לי אלא ידו, גגו חצירו וקרפיפו מנין, ת"ל 'המצא תמצא' מכל מקום". ולברייתא זו כיוונה הגמרא, "ידה משום חצרה". וכמובא בגמרא, שאין לפרש דחצר משום שליחות, דאם כן [ג' כשינעל את הגנבה בחצרו] מצינו שליח לדבר עבירה, וקיימא לן אין שליח לדבר עבירה.

אמנם לפי האמת, אחר שתירצו בגמרא למ"ד חצר משום שליחות, דלא קשה מברייתא זו דגנבה, או משום דחצר לאו בר חיובא, או משום דבעל כרחא מותיב בה, אם כן, שוב אין ראייה מ'המצא תמצא' דחצר משום ידה איתרבאי. אלא יש ללמוד זאת מנתינת הגט, דכתיב 'ונתן' מכל מקום לרבות חצרה, דמשום ידה איתרבאי, וידה רשותה משמע. ודוק היטב, וקל להבין כי פשוט הוא.

עולו והתכנשו להילולא דרבינו הגה"ק זצ"ל

ביום שבת קודש א' דר"ח אדר ראשון יחול יומא דהילולא של זקננו רבינו הגה"ק בעל קודש הילולים זי"ע.

בעז"ה בליל שישי הבעל"ט, אור לאדר"ח אדר א', יתקיימו כינוסי 'שבת אחים גם יחד',

"זיץ ליל שישי", בניגוני התעוררות ובדברי חיזוק לקראת יומא דהילולא,

במקומות הבאים:

בבני ברק, בבית משפחת אורן, רח' אהבת שלום 11 קרית ויזניץ, בשעה 21:00.

באלעד, בבית משפחת פולק, רח' ברטנורא 24 ק"ג 053.316.9992.

במודיעין עילית, בבית משפחת פולק, רח' עיון התלמוד 3/10 גרין פארק, בשעה 21:00 לתיאום 053.314.5058.

בבית שמש, בבית משפ' רוזנברג, רח' נהרדעא רמת ב"ש ד', בשעה 22:00, לתיאום 052.760.9128.

'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו' להתחזק בלימוד תורתו,

ובקביעות עתים להלכה ולמוסר, כהדרכתו לצאצאיו עד עולם.

כמו כן, יועלו האפשרויות לנסיעה מאורגנת להשתתחות על הציון ביום היארצייט בא' אדר שני הבעל"ט.

כל המעוניין לארגן כינוס במקום מגוריו, בליל שישי או במוצ"ש, נא להודיענו, כדי שנוכל לפרסם בקרב צאצאי רבינו שבאזור. רעיונות והצעות יתקבלו בברכה.

זכותו הגדולה של רבינו הגה"ק זצ"ל

תגן עלינו ועל כל ישראל

להיושע בדבר ישועה ורחמים, אמן.

לקבלת הגליון בעז"ה מידי שבוע, וכן לקבלת גליונות קודמים

נא לשלוח בקשה לכתובת: info@Kodesh-Hilulim.com

כמו"כ כל מי שיכול להעשיר ברעיונות ומאמרים וכדו' למטרות הגליון נא לשלוח לכתובת הנ"ל.